

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 908/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. Ż.	w dniu 05 sierpnia 2019 r. w W., przy ul. (...), kierując pojazdem mechanicznym marki T. (...) o nr. rej. (...), nie zastosował się do środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym	

		orzeczonego na okres 3 (trzech) lat na mocy prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego (...)w sprawie o sygn. akt IV K 40/17 i obowiązującego w okresie od dnia 29 grudnia 2016 r. do dnia 29 grudnia 2019 r., tj. czynu określonego w art. 244 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 05 sierpnia 2019 r. funkcjonariusz Policji P. R. pełnił służbę w patrolu zmotoryzowanym i umundurowanym na terenie (...) W. wspólnie z funkcjonariuszką K. O.. Około godz. 20.10 znajdując się w obrębie ul. (...) w W. w/ w funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli drogowej, używając przy tym sygnałów świetlnych i dźwiękowych, kierującego pojazdem marki T. (...) o nr. rej. (...). Powodem kontroli drogowej było nietrzymanie przez kierującego rzezonym pojazdem mechanicznym osi pasa jezdni. Kierujący autem dostosował się do tych sygnałów i zatrzymał się do kontroli na pobliskim przystanku autobusowym. W trakcie kontroli drogowej ustalono, że kierującym jest K. Ż.. Wraz z kierującym w aucie przebywał też pasażer J. Ż.. W trakcie przeprowadzanej</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. zeznania świadka P. R. 2. protokół zatrzymania osoby 3. odpis wyroku Sądu Rejonowego (...)sygn. akt IV K 40/17 	<p>k. 88, 5-6</p> <p>k. 2-3</p> <p>k. 82-82v</p>	

<p>kontroli drogowej okazało się także, że kierujący pojazdem posiada aktywny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązujący od dnia 29 grudnia 2016 r. do dnia 29 grudnia 2019 r. zgodnie z prawomocnym orzeczeniem Sądu Rejonowego (...). W związku ze stwierdzeniem tej okoliczności kierujący pojazdem został zatrzymany i przewieziony następnie do (...)w celu sporządzenia stosownej dokumentacji. Na terenie komisariatu zatrzymanego poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik okazał się negatywny. Następnie K. Ż. otrzymał wezwanie do stawiennictwa w komisariacie Policji na dzień 08 sierpnia 2019 r.</p>			
<p>3.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1. 2. 3.</p>	<p>Zeznania świadka P. R. (k. 88, 5-6); Wyjaśnienia oskarżonego K. Ż. (k. 88, 16-17); dokumenty wskazane na k. 87,88,65-66;</p>	<p>Zeznania funkcjonariusza Policji należy uznać za w pełni wiarygodne, albowiem znalazły one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie nieosobowym materiale dowodowym. Nadto depozycje tego świadka korespondują z treścią wyjaśnień złożonych w toku postępowania przez oskarżonego K. Ż.. Poza tym funkcjonariusz publiczny to osoba obca dla oskarżonego, dodatkowo osoba zaufania publicznego a to oznacza, że w sprawie brak jest wiarygodnych podstaw do przyjęcia, by świadek nieprawdziwie pomawiał oskarżonego o zachowania niezgodne z obowiązującym porządkiem prawnym.</p> <p>Depozycje oskarżonego złożone w toku postępowania karnego, w których to oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na obdarzenie ich wiarą, albowiem korespondują z treścią zeznań świadka oskarżenia oraz pozostałym zgromadzonym w sprawie</p>	

		nieosobowym materiałem dowodowym. Karta karna, wywiad środowiskowy, dane z (...), protokół zatrzymania osoby. Ich rzetelność oraz prawidłowość sporządzenia nie budziła wątpliwości a ponadto w toku postępowania strony nie kwestionowały wiarygodności tychże dokumentów.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	K. Ż.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z przywołanym artykułem 244 K. Karnego ten, kto nie stosuje			

się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności od 3. miesięcy do lat 5.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na poglądy doktryny – L. T., który w Komentarzu do art. 244 k.k. podnosi, iż przestępstwo określone w art. 244 k.k. można popełnić tylko umyślnie:

„Zasadniczo zachowanie sprawcy jest objęte zamiarem bezpośrednim. Zamiar ewentualny może pojawić się wtedy, gdy osoba inna niż objęta zakazem będzie powierzać stanowisko bądź polecać kierowanie pojazdem w sytuacji, gdy nie będzie pewna, czy taki zakaz istnieje, ale taką możliwość będzie dopuszczać i na to się godzić. (...) Zakaz obowiązuje od momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądowego, o której to okoliczności osoba poddana zakazowi musi wiedzieć (wyrok SN z dnia 17 stycznia 2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44).”

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, iż można w przypadku oskarżonego mówić o zamiarze bezpośrednim, albowiem oskarżony miał świadomość wykonywania względem jego osoby środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Z analizy akt sprawy wynika bowiem, że oskarżony miał świadomość istnienia prawomocnego orzeczenia sądowego dotyczącego zakazu prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych.

„Występek określony w art. 244 k.k. ma charakter

umyślny i może zostać popełniony zarówno z zamiarem bezpośrednim jak i z zamiarem wynikowym, jako że sama treść art. 244 k.k. nie wskazuje, że możliwe jest przyjęcie tylko określonej formy zamiaru. Umyślny charakter tego występku oznacza, że w chwili czynu sprawca musi mieć świadomość istnienia prawomocnego orzeczenia, na mocy którego nałożono na niego określony obowiązek lub zakaz (por. W. Zalewski [w:] Kodeks karny..., red. M. Królikowski, R. Zawłocki, s. 233; A. Marek, Kodeks..., s. 535; wyrok SN z dnia 17.01.2003 r., WA 75/02; wyrok SN z dnia 11.03.2004 r., III KK 341/03; postanowienie SN z dnia 5.02.2009 r., II KK 254/08, LEX nr 486550, z glosą M. Leciaka, WPP 2009/4, s. 146 i n., oraz R.A. Stefańskiego, Prok. i Pr. 2009/7-8, s. 237 i n.; odmiennie B. Kunicka-Michalska [w:] Kodeks karny..., red. A. Wąsek, R. Zawłocki, s. 371 – autorka ta stoi na stanowisku, iż występki opisane w art. 244 k.k. może zostać popełniony wyłącznie z zamiarem bezpośrednim) „ (Maria Szewczyk, Adam Wojtaszczyk, Witold Zontek, Komentarz do art. 244 KK).

Należy przy tym podnieść, że do bytu przestępstwa wystarczające jest jednorazowe zachowanie

sprzeczne z orzeczeniem sądu. Nadto akceptacji wymaga także stanowisko, że gdy prawomocnym wyrokiem orzeczono wobec sprawcy przestępstwa jeden ze środków karnych wymienionych w treści art. 244 k.k. i w czasie stosowania tego środka sprawca się do niego nie stosował, to fakt, że w dacie orzekania za przestępstwo z art. 244 k.k. nastąpiło już zatarcie skazania, którym ów środek karny nałożono, nie oznacza, że zespół znamion przestępstwa z art. 244 k.k. się zdekompłował (por. wyrok SN z dnia 7.04.2010 r., V KK 10/10, LEX nr 583931).

Oskarżony K. Ż. dopuścił się popełnienia tego czynu, przy braku okoliczności wyłączających winę. W toku postępowania nie zachodziły wątpliwości co do ograniczonej poczytalności oskarżonego lub jej braku. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony mógł zachować się zgodnie z normami prawnymi i dlatego można przypisać mu winę. Dodatkowo wskazać należy, iż oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, mając świadomość niezastosowania się do orzeczonego względem jego osoby środka karnego w postaci zakazu

<p>prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p> <p>Nadto w oparciu o ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd dokonał zmiany w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu w niniejszej sprawie.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. Ż.	I. i II.	I. i II.	<p>Na podstawie art. 244 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw z art. 33 § 1 i 3 k.k., wymierzono oskarżonemu K. Ż. karę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę wynoszącą 20 (dwadzieścia) złotych;</p> <p>Na zasadzie art. 42 § 1a pkt 2) k.k. w zw z art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego K. Ż. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;</p> <p>Dokonując analizy wymiaru kary orzeczonej w niniejszej sprawie na korzyść oskarżonego Sąd poczytał jego obecną niekaralność (k. 62) jak również fakt, że oskarżony nie figuruje obecnie w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 63). Przy wymiarze kary uwzględniono także okoliczność, że oskarżony</p>

przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie utrudniał toczącego się postępowania karnego. Sąd dokonując wymiaru kary wziął również pod uwagę fakt, że oskarżony wykonał polecenie funkcjonariusza Policji i zatrzymał się do kontroli drogowej. Dodatkowo należy wskazać, że oskarżony kierując pojazdem mechanicznym w dniu zdarzenia był trzeźwy. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia. Z treści wywiadu środowiskowego wynika, że oskarżony prowadzi obecnie działalność gospodarczą, osiągając stały dochód. Opiekuje się również rodzicami będącymi w podeszłym wieku. Nie jest osobą uzależnioną od alkoholu ani narkotyków. W miejscu zamieszkania oskarżony cieszy się pozytywną opinią.

Powyższe okoliczności prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż dla osiągnięcia celów postępowania karnego, w tym celów wymiaru kary w postaci zarówno odpowiedniego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, realizacji poczucia sprawiedliwości jak i pozytywnego oddziaływania na osobę

sprawcy, nie było konieczne wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, uwzględniając wymogi art. 53 § 1 i 2 k.k. W ocenie Sądu orzeczenie względem oskarżonego kary grzywny będzie wystarczające dla osiągnięcia celu, jakim jest poprawa postępowania sprawcy i wdroży oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, zapobiegając ponownym naruszeniom przez oskarżonego obowiązującego porządku prawnego w postaci niezastosowania się do orzeczenia sądu. W przekonaniu Sądu, przy obecnej prognozie kryminologicznej oskarżonego, w tym jego dotychczasowego ustabilizowanego sposobu życia (własna działalność gospodarcza, niekaralność) uzasadniają przekonanie, że zastosowanie kary o charakterze izolacyjnym wywołałoby skutek odwrotny wobec oskarżonego i przekraczałoby wymiar kary uzasadniony okolicznościami sprawy niniejszej. Jednocześnie Sąd zważył, że wykonanie przez oskarżonego kary grzywny jest możliwe z uwagi na fakt, że oskarżony prowadząc działalność gospodarczą osiąga stały dochód.

Nadto wymierzona kara względem oskarżonego będzie spełniała także funkcję represyjną. Dodatkowo oskarżony może dokonać spłaty kary grzywny w systemie ratalnym.

Powyższe okoliczności Sąd wziął również pod uwagę określając wymiar obligatoryjnego w niniejszej sprawie orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (art. 56 k.k.). Określając wysokość zastosowanego środka w najniższym możliwym wymiarze jednego roku Sąd wziął pod uwagę także okoliczność, że oskarżony jest osobą schorowaną. Z treści wywiadu środowiskowego wynika bowiem, że oskarżony cierpi na nadciśnienie tętnicze, dnę moczanową, cukrzycę oraz zaburzenia metaboliczne. Oskarżony przeszedł również zabieg usunięcia przepukliny kręgosłupa.

Uwzględniając zatem stan zdrowia fizycznego oskarżonego oraz okoliczność, że po upływie stosowania w/w środka karnego i zdaniu z wynikiem pozytywnym egzaminów dopuszczających do prowadzenia pojazdów w ruchu drogowym, oskarżony odzyska uprawnienia do prowadzenia pojazdów

			mechanicznych, a to spowoduje zauważalną poprawę w codziennym funkcjonowaniu oskarżonego. Umożliwienie kierowania pojazdami spowoduje także sprawne prowadzenie działalności gospodarczej oraz pozwoli oskarżonemu na udzielanie niezbędnej pomocy w codziennym funkcjonowaniu rodzicom będących już w wieku podeszłym.
1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. Ż.	III.	III. i I.	Na mocy art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania oskarżonego w niniejszej sprawie, uznając jednocześnie karę grzywny za wykonaną w rozmiarze dwóch stawek dziennych.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	<p>Co do zasady każdy, kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne zobowiązany jest do ponoszenia wszystkich wydatków związanych z tym postępowaniem (por. wyrok SN z dnia 30.10.1975r., OSNKW 1976/1/9).</p> <p>W przedmiotowej sprawie, sytuacja materialna oskarżonego, w tym prowadzenie własnej działalności gospodarczej, a także fakt reprezentacji oskarżonego przez obrońcę w wyboru, pozwala oskarżonemu na uiszczenie powstałych w toku postępowania kosztów sądowych, stąd na podstawie art. 627 k.p.k., Sąd zasądził od oskarżonego K. Ż. na rzecz Skarbu Państwa kwotę wynoszącą 346,68 (trzysta czterdzieści sześć 68/100) złotych, tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę wynoszącą 200 (dwieście) złotych, tytułem opłaty.</p>	

1.1Podpis	